

RØSTEN

Kirken står

bedst på

tre ben

Biskop Kjeld Holm:
Forkyndelse, undervisning og diakoni
skal gå hånd i hånd.

Den usynlige

menighed

Gadepræst Mette Birk:
En stor gruppe mennesker bliver
overset af det sociale system.

Et godt

mysterium

Med godt et årtusind på bagen
overrasker Glenstrup Kirke stadig.

**Tema:
Diakoni**

Velkommen til!

REDAKTION

Folkekirkeinfo, Kirken i Østjylland

LAYOUT & ANSVARSHAVENDE

Martin Høybye

BILLEDER

Fotografer i dette nummer:

Roar Lava Paaske, Mette Thorsen, Erik Christensen, Klaus Frisman, Bo Grünberger, Jesper Henning Pedersen, Martin Høybye.

FORSIDE

Gadepræst Mette Birk.

ANNONCER

Hvis du ønsker at annoncere i Røsten, skal du rette henvendelse til mailadressen herunder.

DEADLINE

Henvendelser, der ønskes taget i betragtning til udgivelse i bladet, kan sendes til mailadressen herunder. Deadline henholdsvis: 1. juni, 1. oktober, 1. januar, og 1. april.

KONTAKT

martin@folkekirkeinfo.dk

DENNE UDGAVE AF Røsten ser vi nærmere på diakonien i en række forskellige tema-artikler. Kirkens sociale arbejde er mangesidet, men det foregår som regel langt fra rampelyset og offentlighedens bevågenhed. Af samme årsag kommer kirken til tider under kritik for at fokusere mere på koncerter og andre kulturelle tilbud end på at løfte sin sociale opgave.

Men det diakonale arbejde er er i fremgang, fortæller biskop Kjeld Holm i artiklen 'Kirken står bedst på alle tre ben.' Han oplever, at det sociale arbejde står markant stærkere i dag, end det gjorde for tyve år siden, da han trådte til som biskop over Århus Stift. Han nævner, at flere og flere sogne fx indgår i et samarbejde med Kirkens Korshær. Og sådan et samarbejde ser vi nærmere på i artiklen 'Partnerskaber styrker diakonien,' hvor Knud Jespersen fra Beder Menighedsråd fortæller om kirkepartnerskabet med Kirkens Korshær i Aarhus.

At den diakonale indsats kan foregå langt fra mediernes søgelys, er gadepræst Mette Birks arbejde et godt eksempel på. Hun har hver dag hårdkogte

samtaler med mennesker, der har det virkelig svært, men som falder gennem maskerne i det sociale sikkerhedsnet, som det offentlige kan tilbyde. Hos gadepræsten finder de et fordomsfrit rum med højt til loftet, og tilbuddet om de fortrolige samtaler får stadig flere øjnene op for.

I artiklen 'Hvor de ensomme ikke er ensomme' er vi taget på besøg i Skt. Andreas Kirke i Randers. Her har man et bredt socialt arbejde, der er dybt rod-fæstet i lokalområdet, hvor kirken bl.a. driver en café for socialt udsatte og er en vigtig samarbejdspartner for Randers Kommune.

Ud over magasinets tema-artikler tager vi et kig inden for i en af de mange spændende kirker i stiftet – denne gang Glenstrup Kirke, ligesom du kan læse om de seneste ordinationer og den nytiltrådte provst i Horsens Provsti, Annette Bennedsgaard.

Vi er glade for, at du vil læse med og glæder os til at høre fra dig, hvis du har ris/ros eller forslag til artikler og temaer, som vi kan tage op i Røsten.

Varme hilsner

Folkekirkeinfo

INDHOLD

---

4 Nyt & nyttigt

---

6 Nye ansigter

---

8 Kirken står bedst på alle tre ben

---

12 Partnerskaber styrker diakonien

---

16 Den usynlige menighed

---

20 Hvor de ensomme ikke er ensomme

---

26 Anmeldelse: Et ord med på vejen

---

30 Glenstrup Kirke: "Et godt mysterium"

Bibelstof som magasin

I anledning af Bibelselskabets 200-års jubilæum udkom BiBELMAGASINET først i maj. Det sætter fokus på bibelens indflydelse på den danske kulturarv. En arv, der optager mange mennesker, og som fortsat har betydning for den måde, vores samfund og etik hænger sammen på.

Læs blandt andet interviews om Bibelen med ernæringseksperter Christian Bitz, skuespiller Ellen Hillingsø, kultur- og kirkeminister Marianne Jelved og journalist og entertainer Anders Lund Madsen. Der er også masser af livsstilsstof som madopskrifter, anderledes fakta om Bibelen og meget andet.

Find magasinet på www.bibelselskabet.dk/200

Et ord med på vejen

“Udgivelsen er en brugsbog og må gerne blive slidt. Den kan tages med, hvis man går alene. Men den giver først og fremmest mening for dem, der går sammen, og er også meget anvendelig for dem, der skal arrangere en pilgrimsvandring og hente inspiration til stille stunder undervejs. Tag den med ud og prøv den,” skriver vores anmelder.

Sider: 152 Pris: kr. 138,- Forlag: Alfa

Læs hele Torben Niensens anmeldelse af bogen længere inde i bladet.

Foto: Roar Lava Paaske

Kandidatuddannelse i diakoni

Fra den 1. september 2014 er det muligt at tage en kandidatuddannelse i Diakoni på Aarhus Universitet. Selv om den moderne velfærdsstat i dag har overtaget mange omsorgsråder, der før blev varetaget af kirken, betyder det ifølge uddannelseskoordinator Jakob Egeris Thorsen ikke, at der ikke er brug for diakonien i dag.

for mennesker, der har brug for hjælp, støtte og vejledning. Et arbejde, som både kirkelige og humanitære organisationer stadig varetager i dag. I en stadig mere kompleks velfærdsstat er der behov for velfunderede diakoniuddannede kandidater med både ledelseskompetencer og et akademisk kendskab til kristendommen.”

”Opgaverne er de samme. Det handler om omsorgsarbejde

Læs mere om den nye uddannelse på cas.au.dk

Fine erindringsklummer

Anmelder Gudmund Rask Pedersen:

“Det er det helt særlige ved denne fine lille bog, bestående af en lang række små og større fortættede erindringsklummer, at Gud og det med Vorherre indrages og spiller med på smukkeste, fineste og for så vidt, enfoldigste vis. “

Sider: 156. Pris: 270,- Forlag: Jensen & Dalgaard.

Læs hele anmeldelsen på www.kirkenioestjylland.dk

Ny provst i Horsens

Den 1. maj tiltrådte Annette Bennedsgaard stillingen som sognepræst i Torsted Sogn og provst i Horsens Provsti, hvor hun efterfulgte Litten Hjort, som gik af i efteråret. Annette Bennedsgaard blev indsat af biskop Kjeld Holm ved en gudstjeneste i Østerhåb Kirke den 8. maj. Hun kommer fra en stilling som udviklingskonsulent i Kirkefondet og har tidligere været sognepræst i bl.a. Gellerup ved Aarhus.

Annette Bennedsgaard blev præst, fordi hun selv havde oplevet, at der virkelig var noget at komme efter i folkekirken, og det ville hun gerne være med til at formidle.

”Kirken har fortolkningsnøgler og identitetsvitaminer, som man har brug for som menneske, uanset hvilken kasket man har på. Det gælder, om man er politisk interesseret, om man er familiemenneske, hvis man er forsker på universitet, eller hvis man er smed,” siger hun.

Og jobbet som præst og provst i Horsens rummer muligheden for at fortsætte formidlingsarbejdet, samtidig med at hun kan være med til at skabe udvikling og fortsat fremdrift for kirkelivet på provstiplan.

”Jeg glæder mig rigtig meget til at lære alle de mennesker at kende, som er med til at være kirke her i Horsens Provsti. Kombinationen af fortsat at være præst og være med til at skabe gode rammer for folkekirken som provst er derfor en ønskestilling for mig,” siger Annette Bennedsgaard.

Opvæksten i Ejstrupholm i Midtjylland var præget af foreningslivet omkring KFUM/K, hvor familien var aktiv

i spejderbevægelsen og andre krydsfelter mellem det folkelige og kirken. Som ung var Annette Bennedsgaard volontør på et hjem for forældreløse i Kairo, og hun var også aktiv i indvandrer- og flygtningeorganisationer før og under teologistudiet i Aarhus. Interessen for andre kulturer og måder at leve på har også præget hendes virke som præst, hvor hun, efter tre år som sognepræst i Odder, var ansat ti år i multietniske Gellerup, hvor hun hurtigt blev kendt for at tale lokalområdets sag og at være med til at sprede håb for området. De sidste

par år har Annette Bennedsgaard ledet Kirkefondets projekt 'Lokal Kirkeudvikling,' der har til formål at hjælpe kirker med at finde en egen identitet og vision for kristendommen i deres område. Hun mener, at kirken må være klar til at flytte sig med tiden, hvis den vil blive ved med at være relevant for nutidsmennesker:

”Jeg er meget glad for at have fået det lutherske ind med modermælken. Det er afgørende i min forståelse for det at være kristen, at være kirke og være

samfund. Men samtidig betyder det meget for mig med nutidige teologer, som siger, at vores tradition vil vi bære videre, men vi skal formulere den, så vi er på omgangshøjde med vores tid, så vi bliver en nutidig kirke,” lyder det fra Annette Bennedsgaard.

Hun beskrives som engageret og målrettet. Og som en person, der altid følger tingene til dørs, samtidig med at det ikke er i vejen, hvis det kan være sjovt at gå på arbejde. Hun har de seneste år boet i Aarhus med sin mand og deres tre store børn, men nu sætter flyttebilen kursen mod Ørnstrupvej i Horsens, hvor de flytter i embedsbolig.

Se mere her: www.horsensprovsti.dk og www.torstedkirke.dk.

ORDINATION I DOMKIRKEN

Tirsdag den 29. april var der ordination i Århus Domkirke.

Biskop Kjeld Holm ordinerede Mette Glowienka, Jendre Fyhn og Jakob Søvnal, der ses på billedet herover.

Fra venstre er det: Biskop Kjeld Holm, Mette Glowienka, der har fået ansættelse som sognepræst i Kragelund-Funder-Serup-Lemming-Sejling-Sinding Pastorat. Jendre Fyhn, der har fået ansættelse som sognepræst i Hammel-Voldby-Lading Pastorat. Og Jakob Søvnal, der har fået ansættelse som overenskomst-ansat sognepræst i Skt. Pauls Pastorat.

På billedet herunder ses den traditionelle håndspålæggelse under ordinationen.

Tema

K
s
a

kirken

tår bedst på

alle tre ben

Diakonien fylder mere i dag end for tyve år siden, mener biskop Kjeld Holm, for i dag er det helt naturligt for sognene at tænke diakoni med i deres arbejde.

Af Bo Grünberger

SINE TYVE ÅR som biskop har Kjeld Holm med glæde kunnet se, at det diakonale engagement i Århus Stift er vokset, så det i dag er helt naturligt for sognene at tænke diakoni med i deres arbejde.

”Jeg har altid sagt at kirken har tre ben: Der er det forkyndelses- og formidlingsmæssige, det undervisningsmæssige og det diakonale. Og man må nok sige, at i en årrække har det diakonale engagement været noget underbelyst. Det er blevet meget bedre, og der er langt flere præster nu end for tyve år siden, der er optagede af det diakonale arbejde,” fortæller Kjeld Holm.

ET IDEAL

Det diakonale arbejde i kirken er uløseligt knyttet til det frivillige arbejde. Derfor glæder Kjeld Holm sig også over initiativer, hvor sognekirkerne arbejder tæt sammen med de kirkelige diakonale organisationer. Det, mener han, er idealet for diakonien.

”Der er ingen tvivl om, at det diakonale arbejde er meget tæt knyttet til det frivillige, men det skal også gerne knyttes til

det regulære sognemæssige arbejde. Mit yndlingseksempel er, da man i Syddjurs Provsti indgik i et forpligtende samarbejde med Kirkens Korshær – det er idealet,” siger han, og uddyber:

”Der, hvor sognet træder ind i et samarbejde med de frivillige diakonale organisationer, forenes kirkens horisontale og vertikale dimension. Man har systemet med biskopper, provster, præster og menighedsråd som det horisontale, og så har man det vertikale, som er hele det frivillige arbejde og de kirkelige organisationer. Og det har altid været min yndlingstanke, at de to linjer skulle forenes og ikke være modsætninger.”

FORMAND FOR UDSATTERÅDET

Biskop Kjeld Holm blev for nyligt udnævnt til formand for Udsatterådet i Aarhus. Det er en titel, han sætter både pris på, og som han mener ligger helt naturligt i forlængelse af hans engagement og kristensyn.

”Jeg blev både bæret og glad, da jeg blev formand for Udsatterådet i Aarhus. Og det er sundt, fordi det er noget, som svarer til mit

“Jeg har altid sagt at kirken har tre ben: Der er det forkyndelses- og formidlingsmæssige, det undervisningsmæssige og det diakonale. Og man må nok sige, at i en årrække har det diakonale engagement været noget underbelyst.”

engagement. Eller som min kone sagde: 'Det siger vi ja til, fordi det svarer til vores holdninger',” fortæller Kjeld Holm.

I DIALOG MED SAMFUNDET

”Jeg ser mit arbejde i Udsatterådet på den måde, at det er en del af det, som er en af mine yndlingstanker: At det kirkelige træder i dialog med det sekulære samfund. Og her er det altså med socialforvaltningen og det arbejde, som udgår herfra. Man ved jo udmærket, at jeg er biskop, og der var enighed hele vejen rundt i rådet om, at det er i kraft af det kirkelige diakonale engagement, at jeg blev udpeget som formand.”

Udsatterådet er nedsat af Aarhus Kommune, og det er ifølge kommunens egen hjemmeside 'de udsattes lokale talerør i Aarhus Kommune'. Der er op til flere kirkelige organisationer repræsenteret i rådet, og Kjeld Holm har netop fået flere kræfter ført til.

”Der sidder repræsentanter for Kirkens Korshær, repræsentanter for Kofoeds skole, og der er repræsentanter fra KFUM og KFUKs sociale arbejde. Og så har jeg

sagt, og rådmanden har accepteret, at Mette Birk som gadepræst også skal med i Udsatterådet,” siger han.

Netop Mette Birk har vi også interviewet til denne udgave af Røsten. Læs med på side 16, hvor hun fortæller om sin særlige opgave med at pleje en 'usynlig' menighed, som falder gennem maskerne i det sociale sikkerhedsnet. ■

Foto: Mette Thorsen

Partnerskaber styrker diak

Af Bo Grünberger

KIRKENS KORSHÆR LANCEREDE for nylig begrebet kirkepartnerskaber, hvor de indbyder sognene til at indgå i et tættere samarbejde for at styrke diakonien lokalt og i de større byer. Det har været en stor succes, og Morten Aagaard mener, det også er nødvendigt at se på, hvordan man udvikler det sociale arbejde ude i sognene, for arbejdet i de større byer kan ikke stå alene.

FULD OPBAKNING FRA MENIGHEDSRÅD

"Der er ingen tvivl om at den diakonale og sociale indsats bliver mere og mere påkrævet, også af kirken, og der mener jeg, det er nødvendigt, at vi indgår et forpligtende samarbejde om at udvikle den sociale dimension i sognene. Og det er sådan set det, kirkepartnerskab er: et strategisk og systematisk forsøg på at udvikle det sociale arbejde i sognene," fortæller Morten Aagaard.

Et af de sogne, som har indgået et kirkepartnerskab, er Beder sogn, der ligger tæt på Aarhus. Her var der ikke megen diskussion, om man ville være

med i et partnerskab med Kirkens Korshær, og der var fuld opbakning fra menighedsrådet.

"Vi synes alle sammen, at Kirkens Korshær i Aarhus gør et fantastisk stykke arbejde, fordi de går ind og tager hånd om de ting, som ingen andre tager hånd om. Vi ser jo ikke de folk i gademiljøet her i forstadskvartererne, hvor vi bor, men vi ser dem, når vi kommer ind til Aarhus for at handle og passe vores arbejde. Vi ser dem stå i parker, på kirkepladser og hænge ud forskellige steder. Nogle gange i grupper, men også nogle gange helt alene," fortæller Knud Jespersen, der er menighedsrådsformand i Beder sogn.

Kirkepartnerskaberne styrker den diakonale arbejde og Kirkens Korshær i de større byer. Samtidig nærmer sig Folkekirken sig Kirkens Korshær nærmere sig Folkekirken. Morten Aagaard, der leder korshæ

er onien

styrker det lokale dia-
ens Korshærs arbejde i
ig gør det, at Kirkens
kekirken, siger Morten
ærens arbejde i Aarhus.

*Morten Aagaard opfordrer til at udvikle det
sociale arbejde i sognene.*

UDSTØDTE KOMMER FRA FORSTÆDERNE

Og Morten Aagaard er glad for, at sogne som Beder vil være med i de nye partnerskaber. Han peger på, at mange af de socialt udstødte, som man kan se i Aarhus midtby, faktisk kommer fra forstæderne.

”Beder er, som alle andre forstæder, storleverandør til min varместue. Og når det først går galt, så ender de her inde hos mig, eller hos SAND eller SIND. Det er jo ikke fordi, at Beder ikke har problemer, men problemerne flytter sig bare ind til Aarhus. Det kender vi også fra andre steder. En storby virker som en magnet på socialt udsatte i lokalområderne,” forklarer Morten Aagaard.

Partnerskabet koster Beder Sogn 10.000 kr. om året. For de penge støtter de Kirkens Korshærs diakonale arbejde, men de får samtidig også en række muligheder for at få rådgivning og for at udvide konfirmandundervisningen.

”Vi sender flere penge, som gør, at de ansatte og frivillige i Kirkens Korshær i Aarhus har noget at arbejde med. Til gengæld får vi råd og vejledning fra korshæspræsten, hvis man vurderer, at der er nogen herude, som har brug for hjælp. Der er også mulighed for, at vores konfirmander som en del af konfirmandforberedelsen, kan komme ind til Kirkens Korshær, hvor medarbejderne indvier konfirmanderne i, hvad den del af livet og kristenlivet indebærer, som udgør arbejdet med de udsatte,” siger Knud Jespersen.

VARMESTUEN PEGER PÅ KIRKEN

Morten Aagaard ser også gerne, at den lokale diakonale indsats bliver styrket. Han mener, at genbrugsbutikkerne og værestederne er en hjørnestein i arbejdet for at få udstødte ind i varmen. Tærsklen til kirken kan i første omgang simpelthen være for høj, mener han:

”Sådan en varместue, eller værested eller genbrugsbutik, skal have en pegefing, som peger på kirken og siger 'kom her og vær med, for det fællesskab, I oplever her, har sit udgangspunkt i kirken'. På den måde møder man pludselig også nogen, man kender, i kirken. For det kan jo godt være et problem, at man måske har lyst til at gå i

VIL I VÆ

til at arbejde for samfundets
understrege, at folkekirken er
i forhold til aktuelle, sociale p

FO
OG

FOLKEKIRKEN ER MERE END HØJMESSE
PERLEGRUS OG KIRKEKONCERTER!

”Folkekirken er mere end højmesse, perlegrus og folder, der for nylig blev sendt til samtlige præster og at opruste mod den sociale nød i Danmark.

kirke, men at man kommer til at sidde helt mutters alene og ikke kender nogen.”

Selvom kirkepartnerskaberne på overfladen kan se ud som en monetær styrkelse af Kirkens Korshær, så ser Morten Aagaard det som første skridt i en større tilnærmelsesproces mellem

Folkekirken og Kirkens Korshær.

”Der er et missionsperspektiv i det. Ikke sådan med løftet pegefinger men med varme, omsorg og nærhed, som siger 'kom og vær med'. Jeg har fra starten af sagt, at vi er en del af Folkekirken. Vi er Kirkens Korshær af navn, men vi er en del af Den Danske Folkekirkes sociale arbejde,” siger han.

ERE MED

udsatte og dermed
en handlende kirke
problemer?

**FOLKEKIRKEN TAGER MEDANSVAR
OG DRAGER OMSORG FOR UDSATTE!**

**KIRKENS
KORSHÆR**

Knud Jespersen, der er menighedsrådsformand i Beder sogn, som er indgået i et partnerskab med Kirkens Korshær om det sociale arbejde.

FAKTA

Et partnerskab med Kirkens Korshær koster årligt 10.000 kroner. Til gengæld for de penge får man, ud over at man støtter Kirkens Korshær, adgang til en social hotline, hvor man kan hente råd og vejledning. Man indbydes også til en årlig landsdækkende konference om socialt arbejde i teori og praksis, med mere. Læs mere på www.kkaarhus.dk under 'Hjælpearbejdet.'

g kirkekoncerter,” står der bl.a. på forsiden af den og menighedsråd i folkekirken, og som opfordrer til

De

Hos gadepræst Mette Birk kan man under absolut tavshedspligt få 'en medmenneskelig samtale med højt til loftet i et fordomsfrit rum.' Det er blevet et tilbud, som rigtig mange benytter sig af, når de først har mødt præsten og fået afmystificeret det med kirken.

n usynlige menighed

Af Martin Høybye

TITLEN "GADEPRÆST" KAN umiddelbart være lidt misvisende. Mette Birk dukker ganske vist op til arrangementer rundt om i Aarhus og laver også selv oplæg, hvor hun oplyser om 'Kirken på gaden,' som initiativet bag hendes job hedder. Men selvom hendes ladcykel efterhånden er en velkendt del af bybilledet, er hun ikke som sådan præst på gaden. Det er hun derimod i stor udstrækning indendørs, hvor hun har samtaler med fortrinsvis unge mennesker i 20'erne med den ene eller den anden form for ondt i livet. Behovet er stort, og hun har været nødt til at sætte en grænse på tre samtaler om dagen.

"De fleste af mine samtaler er virkelig hårdkogte. Men det er et menneskeligt grundvilkår, at man har brug for at tale med nogen og dele sin historie. Den store hemmelighed kan man ikke bare bære selv. Og mange har fået færten af, at her bliver det ikke sagt videre. Det gør det ikke hos nogen præster, men jeg gør meget ud af at fortælle folk om den absolutte tavshedspligt," siger Mette Birk.

ET HUL I SYSTEMET

Hun beskriver målgruppen som en usynlig menighed. Det er mennesker, der ikke er årvågenhed omkring fra det sociale system. Dem, der ikke er noget tilbud til, fordi de ikke har det dårligt nok endnu. Her er der ifølge gadepræsten en gråzone, hvor det sociale sikkerhedsnet ikke er godt nok.

"Der er et hul i det danske system. Man har det sådan, at enten er folk velfungerende, eller også er de udsatte. Hvis der sker noget med folk, hvis man kommer ind i en krise eller bliver udsat for noget voldsomt, så er det som om, systemet er afventende i forhold til, om man klarer den

selv eller går helt ned med flaget og over i gruppen af hårdt udsatte, hvor viften af tilbud kan blive bredt ud," forklarer hun.

MANGE TUNGE SAMTALER

Samtalerne med præsten tiltrækker en masse mennesker, som ingenting har med kirken at gøre ellers, men som er religiøst søgende eller har en eksistentiel krise og ikke ved, hvad de skal stille op med sig selv. Andre af dem, hun taler med, har været hele behandlingssystemet igennem. Hun lægger ikke skjul på, at der er mange tunge samtaler, men alligevel er det ikke et problem for hende at blive ved at lytte. Det kræver dog, at hun har et system for, hvornår hun er "på," og hvornår hun er privatperson. Der er tidspunkter, hun ved, at hun ikke skal tjekke sin arbejdsmail eller svare på sms'er. Det kan eksempelvis være, når hun sidder fredag aften og hygger med sine børn. For hvis hun får en mail om et overgreb, mens hun selv er i sådan en privat situation, rammer det hende på en helt anden måde.

"Jeg har brug for klare grænser og rammer for, hvad jeg gør og ikke gør. Men når det er sagt, så tiltaler det mig at have med folk at gøre, der er i krise. Jeg har det godt med de mere *hardcore* ting, og jeg er typen, der kan trives med at gå med overfaldsalarm. Men samtidig er jeg en nørd, der elsker gamle, døde sprog, og som teolog får jeg jo dyrket begge de sider," fortæller præsten, der i høj grad selv kan definere sin stilling.

ENSOMHED OG PRÆSTATIONSÆS

Det er en stor drivkraft, at det behov, hun prøver at dække for sin 'usynlige menighed,' er så massivt. Og ud over hendes baggrund som teolog giver erfaring fra en fortid ved Politiets offerrådgivning og det psykiatriske hospital i Risskov også god ballast til gadepræstearbejdet.

"Jeg har fået en del kurser i struktureret kritesamtale, og det er noget, som jeg også kan bruge nu

som gadepræst. Det er ikke behandling, men det er vigtigt at være rustet og have lidt viden om, hvordan man bygger en samtale op. Det er et godt redskab at have med sig, så man ikke får overrumplet folk eller glemmer at spørge til noget væsentligt,” siger hun.

Mette Birk beskriver målgruppen for sit arbejde som folk fra 16 til 60 år, men langt størstedelen af samtalerne er med unge fra starten af 20'erne til sidst i 20'erne. For Aarhus er en ”ung by” med mange studerende, hvoraf mange er tilflyttere, som oplever stor ensomhed, fordi de er flyttet væk fra deres netværk. Ensomheden kan blive forstærket af et præstationsræs, som mange ikke kan finde ud af at navigere i. Samtaleteknikken og kurserne i at arbejde med mennesker i krise er gode redskaber, men i de tungeste samtaler oplever hun, at teologien kan fortsætte, hvor psykologien må give fortabt.

TEOLOGIEN TILBYDER HÅBET

”Det er virkelig fuldstændig ubegribeligt, hvad folk kan være udsat for i deres liv. Der findes jo meningsløshed og personlige katastrofer alle vegne. Men hvor psykologien giver op, der kan teologien gå videre. For teologien kan tilbyde håbet. De byrder, man er fuldstændig overvældet af, kan man for en tid lægge i en andens hånd,” siger gadepræsten.

Det kan være svært for hende at pege på det konkrete produkt af arbejdet, netop fordi det langt overvejende består af samtaler, der foregår under absolut tavshedspligt. Men alligevel kan hun se, at den usynlige menighed tager form.

”Jeg har en menighed, hvor man ikke rigtig kan sige, hvem folk er. Men jeg kan se, de dukker op, når jeg fx holder en gudstjeneste i Vor Frue Kirke. Jeg bruger meget krudt på at skabe så fordomsfrit et miljø som muligt. Netop for at folk skal kunne mærke, at de er accepterede som dem, de er. Og

Mette Birk har tidligere arbejdet ved Politiets offerrådgivning.

det er jo deri, det kristne budskab ligger, hvis vi skal snakke om tro,” forklarer hun.

TRYGT, AT DET ER EN PRÆST

Hun mener, at kirken skal være meget andet end søndag formiddag klokken 10. Og de tiltag, hun står for, er ikke nødvendigvis genkendelige i traditionel kirkelig forstand. For gadepræsten er bevidst om, at det kan virke fremmedgørende for de fleste af dem, hun har samtaler med.

”Det handler ikke om, at vi skal bede bønner, eller at de får et mannakorn med på vejen. Slet ikke. Det, synes jeg, kan virke anmassende og respektløst. Mange af dem, jeg taler med, er meget lidt kirkevante, og det kunne aldrig falde mig ind at pådutte nogen noget. De fleste ville gå i defensiven og slet ikke få åbnet op. I stedet tænker jeg, at der er en grund til, at de valgte mig som samtalepartner. Og det må være fordi, de har en tryghed i, at jeg er præst,” fortæller Mette Birk.

Hvor delev ikke er ensom

- I kælderen under dette boligbyggeri

Sammen

me

Ved Skt. Andreas Kirke i Randers har det sociale arbejde en ganske særlig plads. Gennem det diakonale arbejde og menighedsplejen hjælper kirken mange familier og enlige, som ellers ville skulle kigge langt efter lyspunkterne i dagligdagen.

Af Martin Høybye

KIRKERUMMET FRA 1971 og de senere tilbygninger lader ikke noget tilbage at ønske, hvad bygninger angår. Men Skt. Andreas Kirke er i lige så høj grad en kirke af "levende stene," og det giver sig mærkbart udtryk i den støtte, som kirken yder i lokalområdet, hvor et stort hold frivillige i alle aldre løfter både små og store opgaver. Et naturligt omdrejningspunkt er butikken Kirkens Genbrug på Ringboulevarden, hvor der omsættes for godt en million kroner på årsplan. Et beløb der, ud over Skt. Andreas Kirkes lokale menighedspleje, går til Samvirkende Menighedsplejer.

MANGE PÅ OVERFØRSELSINDKOMST

Sognet rummer både familier, der er på arbejdsmarkedet og bor i parcelhus men også mange, der er på overførselsindkomster og bor i de almennyttige boligforeninger. Lige nu mærker kirken en øget efterspørgsel efter de diakonale tilbud, da kontanthjælpsreformen har beskåret manges rådighedsbeløb betragteligt.

"Mange har menneskelige problemer eller er på overførselsindkomst. Nogle er måske kommet til landet for kort tid siden. Det giver mange

udfordringer, og det er der diakonien skal sættes ind i forhold til kirkens arbejde," siger Steen Uhre Knudsen, der er præst ved Skt. Andreas Kirke.

FONTÆNEN, EN CAFÉ OG ET FRISTED

Et af de initiativer, som kirken bruger ressourcer på, er Fontænen, som har til huse i kælderen i en nærliggende boligforening. Caféen huser også en indsats, der hedder Mistbænken, og som løser nogle opgaver for Jobcentret ved Randers Kommune. Fontænen er et fristed, hvor de lokale kommer og benytter sig af de forskellige kreative faciliteter og ikke mindst er sammen over en kop kaffe i selve caféen. Målgruppen er folk over 30 år med psykiske eller sociale problemer, og der er stor søgning til tilbuddet, der blandt andet finansieres med midler fra Kirkens Genbrug.

"Genbrugsbutikken skaber de midler, der gør det muligt at stå for driften af Fontænen. Det er Randers Kommune, der betaler leder Mogens Hansens løn, men det er Skt. Andreas Kirkes menighedspleje, der betaler huslejen og den øvrige drift," forklarer Grethe Bostrup, der er tidligere menighedsrådsmedlem og tidligere ansat ved Fontænen. Hun er nu gået på efterløn men sidder i Menighedsplejens bestyrelse, hvor hun kan bidrage med sine tidligere erfaringer.

Steen Uhre Knudsen er formand for Skt. Andreas Kirkes menighedspleje. Han er glad for samarbejdet med kommunen og oplever, at Skt. Andreas Kirke og kommunen langt hen ad vejen vil det samme.

"Arbejdet går ud på at opbygge mennesker. Fortælle mennesker, at de er noget værd og give dem noget selvtillid, så de måske kan komme på en uddannelse eller i noget arbejde hen ad vejen. Det er et projekt, som både kommunen

og kirken er meget enige om,” fortæller han.

VARME HJERTER OG MINIFERIER

Men ikke hele overskuddet fra Kirkens Genbrug går til at drive café. For Skt. Andreas Kirkes menighedspleje støtter også Varme Hjerter, der strikker varmt tøj til fattige i Bulgarien.

Og der bliver fx også brugt midler på projekt Miniferie, fællesspisning og Norbyens Juletræ, hvor menighedsplejen støtter med 50% og Skt. Andreas Kirke støtter med den resterende

halvdel. Der går nemlig et skel mellem menighedsplejen og Skt. Andreas Kirkes diakonale arbejde i øvrigt. Menighedsplejen ses populært sagt som et supplement.

Af tiltag, som hører under kirkens diakonale arbejde og altså ikke er del af menighedsplejens område, kan nævnes Mandagsklub og Familiekunst.

Til sammen giver indsatserne en bred vifte af tilbud til enlige, ældre, psykisk syge, børn og økonomiske trængte familier.

Jeg fik en kommentar fra en af vores sognebeboere den anden dag. Han sagde, 'det er vel nok godt at bo i et sogn, hvor I sørger for, at vi ensomme ikke er ensomme.'
-Steen Uhre Knudsen.

"Jeg fik en kommentar fra en af vores sognebeboere den anden dag. Han sagde, 'det er vel nok godt at bo i et sogn, hvor I sørger for, at vi ensomme ikke er ensomme.' Det, synes jeg, er et godt billede på, at det, vi gør, er nødvendigt og betyder noget for folk," siger Steen Uhre Knudsen.

KAN IKKE VÆRE PÅ ARBEJDSMARKEDET

Birgitte Højholt Sørensen er sognemedhjælper ved Skt. Andreas Kirke og har blandt andet til opgave at støtte op omkring de forskellige frivillige indsatser. Hun genkender, at behovet for støtte er stort i sognet, der for nylig måtte se sig udnævnt til ghetto.

"Der er sket en udvikling, som vi kan se afspejlet i vores tilbud. En weekend om måneden er der Familiekunst, og det plejer at koste et symbolsk beløb på 10 kroner til materialer. Men der kan vi nu se, at folk simpelthen ikke kan finde pengene," fortæller hun.

De politiske vinde blæser i den retning, at man, hvis man ikke kan klare sig på kontanthjælp, i stedet må se at finde sig et arbejde. Men ved Skt. Andreas Kirke oplever de, at dem, som de nye stramninger går hårdest ud over, ikke er i stand til at passe et job.

"Den hårdest ramte gruppe har slet ikke det, der skal til, for at være på arbejdsmarkedet i dag. Vi har jo ikke de der feje-jobs på fabrikkerne længere. Man har bare ikke de steder, hvor man kan få et job med at tømme spånbakker og rydde op," siger Grethe Bostrup.

FLERE RESSOURCESTÆRKE FRIVILLIGE

Og kirken mærker, at der er brug for al den hjælp og vejledning, der kan ydes. Af samme grund er der også brug for al den frivillige arbejdskraft, som kirken kan få. Og en ny indsats bliver nu målrettet at få flere ressourcestærke frivillige, der selv kan afvikle arrangementer og byde ind med idéudvikling.

Birgitte Højholt Sørensen er sognemedhjælper.

Grethe Bostrup sidder i Menighedsplejens bestyrelse.

"Vi er ved at sætte et samarbejde i gang med VIA, hvor studerende på de social- og sundhedsfaglige uddannelser kommer til at være frivillige og få afprøvet deres idéer og få erfaring ved at arbejde sammen med os," fortæller Birgitte Højholt Sørensen.

Hun påpeger desuden, at en frivillig indsats generelt giver den frivillige meget igen. Derfor er kirkens diakonale initiativer til glæde for både den frivillige og for den, der nyder godt af indsatsen i den anden ende.

På kirkens hjemmeside www.andreaskirke.dk kan man læse mere om det diakonale arbejde og kirkens tilbud i øvrigt.

Og her kan du læse mere om Samvirkende Menighedsplejer: www.menighedsplejer.dk.

Et ord med på vejen

PILGRIMSMEDITATIONER

ALFA

Red. Elisabeth Lidell

Udgivelsen “Et ord med på vejen. Pilgrimsmeditationer” er en brugsbog og må gerne blive slidt. Den kan tages med, hvis man går alene. Men den giver først og fremmest mening for dem, der går sammen, og er også meget anvendelig for dem, der skal arrangere en pilgrimsvandring og hente inspiration til stille stunder undervejs. Tag den med ud og prøv den!

-Torben Nielsen

*Af sognepræst Torben Nielsen,
Skjoldhøj Sogn*

DET ER IKKE lige meget, hvor man læser en bog. Ja, med nogle bøger kan det måske være lige meget, men der er også nogle, hvor det har betydning. Og sådan forholder det sig med "Et ord med på vejen." Det gør en forskel, om man læser den inde ved sit skrivebord, eller om man læser den ude i det fri. Med vejret og naturen tæt på, med fuglesang og blomsterduft og sol fra en skyfri himmel. Eller måske med efterårets regn og rusk og gyldne farver. For det er en brugsbog. En man skal have med sig og benytte under pauser på vandringer af forskellig art. Og først og fremmest på pilgrimsvandring i den moderne protestantiske form, som er blevet et omsiggribende fænomen de sidste 15-20 år. Ikke mindst i Sverige, hvor man i Vadstena har opbygget et Pilgrimscentrum. Og hvorfra en række bøger til brug under pilgrimsvandring er blevet udsendt. Men i Danmark er pilgrimsvandring også blevet et udbredt fænomen, og pilgrimspræst Elisabeth Lidell, der har oversat og redigeret bogen, er netop en af pionererne.

Bogen må ses sammenhæng med "Den lille pilgrimsbog", der med samme redaktør og oversætter udkom i 2004. Den rummer

først og fremmest en række salmer, bønner og bibeltekster, og har faktisk også et afsnit der hedder "Ord på vejen", ultrakorte bønner og bibelord.

MEGET FORSKELLIGE TEMAER

I "Et ord med på vejen" er det stadig forholdsvis korte tekster, men dog mere udfoldede og med en gennemført meditativ karakter. Med et nogenlunde fast skema med en tekst, en bøn og somme tider en bibelsk salme eller et salmevers. Og her tilpasset salmer, der er kendt i en dansk sammenhæng. Men meditationerne er bygget op over meget forskellige temaer og er også ret forskellige i stil og indhold.

Tæt knyttet til naturen møder vi "De fire elementer" og "Træet". De afsnit har jeg selv haft mulighed for at læse udendørs med det danske forår og fuglenes sang, og det er det rigtige sted for dem. Måske kan man synes, de er lidt for naturvidenskabelige. Jeg ville selv foretrække lidt mindre kemi og lidt mere poesi, hør blot (side 14): "Fire femtedele af jorden består af vand, kemisk betegnet H₂O (brint og ilt)." Men det meditative får også plads (samme side):

"Vandkilden består af det vand, som læsker mennesket og er et billede på det livets vand, som også sjælen har brug for at drikke af. At få lov til at hvile ved det vand, som rinder stille, giver vores indre ro og hvile."

Mere knyttet til vandringen er afsnittene "De fem sanser" og "De fem nøgleord". Mens vi bevæger os ind i et kirkerum med "Det kristne liv" og "Gudstjenesten – at se bag det ydre". Det sidstnævnte afsnit er meditationer over de faste led i den latinske messe: Kyrie, Gloria, Credo, Sanctus og Agnus Dei. Det kan godt

virke lidt fremmedartet i dansk protestantisk sammenhæng, selv om vi mere eller mindre har leddene med i vores højmesse. På den anden side er det ikke de latinske navne, man skal hæfte sig ved, men meditationerne over begreberne, og de kan give god mening, også under en vandring i det fri.

KRISTUSKRANS OG BIBELSKE PERSONER

Kristuskransen er nok svensk i sin oprindelse men også godt kendt i dansk kristenliv, og et afsnit er koncentreret om meditationer over de forskellige typer perler og de meditationer bliver selvfølgelig kun virkelig meningsfulde, hvis man også har kransen med og kan knytte til ved de konkrete perler.

Det kan give god mening at lade en pilgrimsvandring være bygget op om en bibelsk person. Det har jeg selv erfaret. I bogen er to afsnit struktureret over to personer fra middelalderens kirkeliv, Birgitta af Vadstena og Frans af Assisi. I den katolske kirke har de status som helgener, men det er ikke det, der fokuseres på. Det er små træk fra deres liv, som kan føre til eftertanke i vores eget liv (side 124): "Vi grunder over vores eget liv. Kan jeg genkende noget af Frans' liv i mit eget liv? Hvad er det, der inderst inde er min drivkraft?"

Det sidste afsnit er en Via Dolorosa, "Korsvejen – en vandring fra lidelse og død til glæde og liv", bygget op over 14 stationer på Jesu vej fra Palmesøndags indtog til påskens død og opstandelse.

De meditationer og bibeltekster kan også bruges, hvis man vil arrangere en kort vandring rundt i eller rundt om en kirke i forbindelse med påsken.

Kort sagt: "Et ord med på vejen. Pilgrimsmeditationer" er en brugsbog og må gerne blive slidt. Den kan tages med, hvis man går alene. Men den giver først og fremmest mening for dem, der går sammen, og er også meget anvendelig for dem, der skal arrangere en pilgrimsvandring og hente inspiration til stille stunder undervejs. Tag den med ud og prøv den!

"Vandkilden består af det vand, som læsker mennesket og er et billede på det livets vand, som også sjælen har brug for at drikke af. At få lov til at hvile ved det vand, som rinder stille, giver vores indre ro og hvile."

Et godt

Nu om dage kan
imponerende e
der blev grundl
Og selv med et
Blandt andet m
som "et godt m

mysterium

Men det virke mærkværdigt, at landsbyen Glenstrup har så stor og
en kirke. Men i en fjern fortid var den kirke for Glenstrup Kloster,
lagt af Benediktinerordenen i slutningen af 1000-tallet.
Årtusind på bagen kan Glenstrup Kirke blive ved at overraske.
Med et fund fra 2013, som Nationalmuseet betegner
"mysterium."

I tårnet leder en smal gang op til taget, som tidl. menighedsrådsformand Niels Riis Østergaard mener i sin tid kan have været med brystværn, som man ser det i England.

Af Martin Høybye

BELIGGENHEDEN VED GLENSTRUP Sø i en tunnel-dal omtrent fem kilometer syd for Hobro har i sin tid været optimal. Søen er den største i det nordlige Jylland, og med over 30 meter er den en af landets dybeste. Det var her på bakken mod syd, at Benediktinerordenen i slutningen af 1000-tallet anlagde kloster i Glenstrup, men officielt kender man ikke beliggenheden helt nøjagtig. Formodentlig fordi, klosteret blev revet ned og materialerne genbrugt ved bygningen af Birgittinerklosteret i Mariager. Men spørger man sig lidt for, har de lokale alligevel et bud.

”Kirken har haft en imponerende portal mod nord og ingen mod syd, hvor det ellers ville have været naturligt at lægge klosteret. Og et sten-kast nord for kirken ligger en stor, hvid gård, som efter alt at dømme står på tomten fra det gamle kloster. I sin tid forlød det også, at karlene var stødt på fundamentrester under arbejdet, men det var ikke noget, man gik så højt op i i gamle dage,” siger tidligere menighedsrådsformand Niels Riis Østergaard.

Området har også flere helligkilder, blandt andet den vandrige Marekilde (Mariekilde), som var helligkilde i middelalderen, hvor der på jorderne ned til søen blev holdt marked. Og ikke langt fra Marekilde løber Torekilde, en

anden middelalderlig helligkilde.

BYGGET AF ENGELSKE MUNKE

Glenstrup kirke er bygget af rå, kløvede kampesten, samt blegekridt og frådsten. Noget af det første, der slår en, når man kommer til kirken, er det meget massive tårn. Byggeskikken vidner om engelsk påvirkning, og man mener, at det er munke fra England eller Irland, der har bygget kirken. Usædvanligt er det, at tårn, skib og kor er bygget på samme tid. Der er med andre ord ikke tale om den ellers udbredte model for romanske kirker, hvor et tidligt skib og kor senere er blevet suppleret med et tårn. Med bygningens højde, (tårnet har i sin tid været et stokværk højere), og drøjde, har tårnet også kunnet udgøre et effektivt forsvarsværk i sig selv. Udefra kan man se et tårnvindue med dele af det oprindelige vindue. Inden for i tårnet er stik over døre og vinduer i stor udstrækning bevaret, ligesom store dele af blegekridtsmuren er det. I tårnrummet findes desuden en velbevaret hemmelig opgang til tagrummet. Den løber inde i muren og ledte i sin tid op til det øverste stokværk, hvor klokken hang. Tårnrummet blev færdigrestaureret i 2003, og i 2011 blev der indført automatisk ringning i forbindelse med, at klokkens ophæng blev restaureret.

FORFALD OG SAMMENSTYRTNING

I begyndelsen af 1400-tallet var klosteret i forfald, og i 1431 blev det overdraget til Birgittinerordenen, der nedbrød det. Derefter blev Glenstrup Kirke restaureret, men koret var så medtaget af mangel på vedligeholdelse, at det meste blev revet ned. Skibet blev derfor forlænget i sin fulde bredde med det, der nu er kirkens

kor. Ved samme lejlighed fik koret otteribbede hvælvinger, og skibet fik krydshvælvinger i stedet for det tidligere træloft. Kirken fik også to sengotiske sideskibe, så den på et tidspunkt var en korskirke. Sideskibet mod syd er væk, mens det nordlige, der tidligere var våbenhus, i dag bliver brugt som kapel. I skibets nordside ses spor efter en stor portal, der sandsynligvis er fra den oprindelige kirke.

Under svenskekrigene i 16- og 1700-tallet blev Glenstrup efter alt at dømme også ramt af stridighederne. Dele af tårnet er nemlig på et tidspunkt styrtet sammen, og det antages, at det har været som følge af svenskernes beskydning. Kirkens vestlige hvælv blev også revet med ved sammenstyrtningen.

TÅRNET GENREJST AF GODSEJER

Efter reformationen overgik størstedelen af landets kirker og kirkelige ejendomme til kongens ejerskab, men Mariager Kloster var en undtagelse:

”Det (klosteret) fik lov til at fortsætte som selvejende institution med pant i Glenstrup Kirke, indtil ordenen så at sige uddøde af sig selv. Derefter overgik klosterets ejendom til - ikke kongen, men Mariagers borgmester. I midten af 1700-tallet indgik Mariagers borgmester og ejeren af godset Skovsgård, Hans Thorenson, en jordhandel, hvor Glenstrup kirke kom med i købet. Den nye ejer sørgede i 1764 for at få tårnet genopbygget - ikke i fuld højde – men til det nuværende udseende med det karakteristiske pyramidetag,” hedder det ifølge kirkens hjemmeside.

I 1790 købte menigheden kirken af Hans Thorensens søn.

FLERE INTERESSANTE FUND

Løbende restaureringer har afdækket flere spændende fund i Glenstrup Kirke. I syd er der fx nær prædikestolen fundet en ældgammel egetræsplanke, der i sin tid har været dørøverligger. Døren var efter alt at dømme abbedens indgang til kirken. Planken er ikke dateret med sikkerhed, men den stammer muligvis helt tilbage fra før år 1000.

Glenstrup Kirke

Kvindedøren blev fundet i 1980'erne i forbindelse med en afrensning af kalklaget, og man fandt ved en restaurering i 1991 mønter og gravlæggelser i jordlaget under gulvet. Der blev ved samme lejlighed fundet kalkmalerier, men de var så medtagede, at de blev kalket over efter konservering. Desuden fandt man et lille, romansk vindue mod nord.

"Ved en reovering af kirkegulvet for en del år tilbage fandt vi også en gravkrypt under koret. Det var efter alt at dømme abbeden, der lå begravet ved alteret," siger Niels Riis Østergaard.

BARNEKRANIE I MUREN

Et nyere fund, der har vist sig at være lidt af et mysterium, blev gjort så sent som i 2013, hvor menighedsrådet satte sig for at få undersøgt et hulrum i kirken, som man indtil da havde troet var tomt. Nationalmuseet bistod med prøveboringer og en kikkertundersøgelse:

"Da vi fik teleskopet ind, kunne vi ane konturerne af et barnekranium, der står i bunden af hulrummet med ansigtet mod øst. Over for det står, hvad der ligner et voksenkranium og kigger mod vest. Det er et vanvittigt fund. Jeg kan ikke huske, at jeg har set noget lignende i boringer, vi har foretaget i lignende hulrum. Det er helt uhørt, at man har placeret kranier på en måde, og det bliver svært at finde nogen, der kan forklare, hvorfor de ligger det. Det er et godt mysterium," sagde museumsinspektør Hans Mikkelsen ved den lejlighed til Tv2.

'DEN SKINNENDE'

Stednavnet Glenstrup kendes fra før 1177 som Gledingstorp, af Glæthing 'den skinnende', (gammelt navn på Glenstrup Sø), og -torp 'udflytterby'.

Placeringen af Glenstrup Kloster er endnu ikke officielt verificeret, men i forbindelse med en brand i Glenstrup Præstegård i 1906 fandt man et aftryk af abbedens signet. Et laksegl med teksten: Gletningstorp – Sigill Abbett. (Glenstrup – abbedens segl).

Munkeklosteret ved Glenstrup kirke blev i øvrigt kaldt Nørre Kloster. Søndre Kloster lå i Essenbæk, syd for Randers fjord.

Abbeden fra Glenstrup Kloster menes at være begravet under koret i kirken. Nederst til højre ses Niels Riis Østergaard, (Foto: Erik Christensen).

Skulle du have lyst til at besøge Glenstrup Kirke, er den åben tirsdag til fredag fra 8.00 til 16.00.

Se mere på: www.glenstrupkirke.dk.

RØSTEN udgives af:

Folkekirkeinfo / Kirken i Østjylland

Dalgas Avenue 46, 2.

8000 Århus C

Tlf.nr.:86163673

Henvendelser vedr. RØSTEN:

martin@folkekirkeinfo.dk

Næste udgave af RØSTEN udkommer i august, 2014.

Forslag skal være os i hænde 1. juni 2014.

Find alle udgaver af Røsten på:

www.kirkenioestjylland.dk